

Beschikking

Datum	7 maart 2018
Nummer	RWS-2018/7244
Onderwerp	Watervergunning voor Waterschap Hunze en Aa's voor het lozen van bedrijfsafvalwater via de veenkoloniale afvalwaterpersleiding op de Eems-Dollard.

Inhoudsopgave

1.	Aanhef	5
2.	Besluit	6
3.	Voorschriften	7
3.1	Voorschriften voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam	7
4.	Aanvraag	10
4.1	Algemeen	10
	<i>4.1.1 Aanleiding</i>	10
	<i>4.1.2 De veenkoloniale afvalwaterpersleiding</i>	10
4.2	Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd	10
	<i>4.2.1 Omschrijving lozings situatie</i>	10
	<i>4.2.2 Wet- en regelgeving</i>	11
	<i>4.2.3 Beschrijving van het oppervlaktewaterlichaam waarin de handeling plaatsvindt</i>	11
5	Toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer	13
5.1	Beoordeling voor wat betreft het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam	14
	<i>5.1.1 Regelgeving en beleid</i>	14
	<i>5.1.2 Overwegingen t.a.v. de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen</i>	17
	<i>5.1.3 Overwegingen ten aanzien van de maatschappelijke functievervulling door watersystemen</i>	20
5.2	Toelichting op de voorschriften	21
6.	Procedure	22
7.	Conclusie	22
8.	Ondertekening	22
9.	Mededelingen	23
	Bijlage 1, Begripsbepalingen	25

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Datum
7 maart 2018

Nummer
RWS-2018/7244

1. Aanhef

De minister van Infrastructuur en Waterstaat heeft op 5 december 2017 een aanvraag ontvangen van Waterschap Hunze en Aa's om de vigerende vergunning als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Waterwet (Wtw) voor het verrichten van handelingen in een watersysteem te wijzigen.

De aanvraag betreft het brengen van stoffen in het watersysteem Overgangswater Eems-Dollard in de vorm van bedrijfsafvalwater. Het afvalwater is afkomstig van derden en wordt met de veenkoloniale afvalwaterpersleiding (hierna: VKA) getransporteerd en op de Eems-Dollard geloosd.

De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer RWSZ2017-00018597.

2. Besluit

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Waterstaat als volgt:

- I.* De vergunning van 28 september 1977, met kenmerk HW/RRW 66038, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 5 mei 1986, met kenmerk RFR 2557, te wijzigen.
- II.* De voorschriften van het besluit van 28 september 1977 met kenmerk HW/RRW 66038 en de voorschriften van het besluit van 5 mei 1986 met kenmerk RFR 2557 te laten vervallen.
- III.* Aan de vergunning de in hoofdstuk 3 van dit besluit opgenomen voorschriften te verbinden met het oog op de in artikel 2.1 van de Waterwet genoemde doelstellingen.

Voor een toelichting op de in deze vergunning vermelde begrippen wordt verwezen naar bijlage 1 van deze vergunning.

3. Voorschriften

3.1 Voorschriften voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

De voorschriften van het besluit van 28 september 1977 met kenmerk HW/RRW 66038 en de voorschriften van het besluit van 5 mei 1986 met kenmerk RFR 2557 komen te vervallen Voorschrift 1 tot en met 6 hieronder worden toegevoegd. De voorschriften komen als geheel als volgt te luiden:

Voorschrift 1 (Afvalwater VKA)

Het middels de VKA te lozen afvalwater mag uitsluitend bestaan uit afvalwater dat afkomstig is van aangesloten bedrijven waarbij wordt voldaan aan de voorwaarden opgenomen in voorschrift 2, lid 1.

Voorschrift 2 (Aansluitvoorwaarden derden)

1. Aansluiten, transporteren en lozen van afvalwater van derden middels de VKA mag plaatsvinden onder de voorwaarden die vergunninghouder heeft opgesteld.
2. De in lid 1 bedoelde voorwaarden moeten criteria bevatten voor het lozen van industrieel afvalwater van derden via de VKA.
3. Vergunninghouder moet aan de in lid 1 bedoelde voorwaarden toetsen voordat hij toestemming geeft voor het aansluiten van derden op de VKA.
4. Bij de in voorschrift 1 bedoelde derden moet ten minste vijfjaarlijks worden getoetst of wordt voldaan aan de in voorschrift 2, lid 1, bedoelde voorwaarden.
5. Wijzigingen van de in lid 1 bedoelde voorwaarden moeten, voor zover deze van invloed kunnen zijn op de aard, kwaliteit en kwantiteit van het te lozen afvalwater, binnen 14 dagen voordat de wijzigingen in werking treden schriftelijk worden medegedeeld aan de waterbeheerder.

Voorschrift 3 (Gegevens aangesloten derden)

De vergunninghouder moet, per aangesloten derde (bedrijf), gegevens vastleggen over:

- a. de aard en omvang van de lozing,
- b. de resultaten van de in voorschrift 2, lid 3 en 4 opgenomen toetsing,
- c. ongewone voorvallen.

Voorschrift 4 (Maatregelen bij een ongewoon voorval)

1. Indien zich met de VKA of bij een op de VKA aangesloten bedrijf een ongewoon voorval voordoet of heeft voorgedaan, waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan, treft de vergunninghouder onmiddellijk de maatregelen die redelijkerwijs kunnen worden verlangd, om nadelige gevolgen van dat ongewoon voorval voor het oppervlaktewaterlichaam te voorkomen of, voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken.
2. Wanneer zich een voorval als bedoeld in lid 1 voordoet of heeft voorgedaan, meldt vergunninghouder dat voorval zo spoedig mogelijk aan de waterbeheerder.
3. Vergunninghouder verstrekt aan de waterbeheerder tevens, zodra zij bekend zijn, de gegevens met betrekking tot:
  - a de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
  - b de ten gevolge van het voorval vrijgekomen stoffen, alsmede hun eigenschappen;
  - c andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam van het voorval te kunnen beoordelen;
  - d de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken;
  - e de maatregelen die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.
4. Vergunninghouder moet de bepalingen van dit voorschrift verwerken in interne bedrijfsinstructies.

In de interne bedrijfsinstructies moet ten minste aandacht worden besteed aan:

  - de wijze waarop ongewone voorvallen worden gesignaleerd;
  - de wijze waarop zowel intern als extern wordt gecommuniceerd over een ongewoon voorval;
  - de wijze waarop ongewone voorvallen worden onderzocht;
  - de taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden van degene die betrokken zijn bij het afhandelingsproces van ongewone voorvallen.
5. Wijzigingen van de in lid 4 bedoelde interne bedrijfsinstructies moeten binnen 14 dagen voordat de wijzigingen in werking treden schriftelijk worden medegedeeld aan de waterbeheerder.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Datum
7 maart 2018

Nummer
RWS-2018/7244

Voorschrift 5 (Contactpersoon)

1. De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezien op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene, waarmee door of namens de waterbeheerder in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd.
2. De vergunninghouder deelt schriftelijk binnen veertien dagen nadat deze vergunning inwerking is getreden de waterbeheerder mee, wat de contactgegevens zijn (naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres) van degene(n) die door of vanwege hem is (zijn) aangewezen.
3. Wijzigingen hierin moeten binnen 14 dagen schriftelijk worden medegedeeld.

4. Aanvraag

4.1 Algemeen

4.1.1 Aanleiding

De afvalwaterlozing van de VKA is vergund op 28 september 1977 en op 5 mei 1986 op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren. Sinds die tijd zijn er wijzigingen geweest in het aantal aangesloten bedrijven. Daarnaast is de samenstelling van het afvalwater veranderd en zijn technische aanpassingen aan de afvalwaterpersleiding doorgevoerd. Veranderingen in wet- en regelgeving hebben er verder toe bijgedragen dat de vergunning niet meer actueel is. De indirecte lozingen van de aangesloten bedrijven op de VKA vallen nu onder het Wabo bevoegd gezag. Bij het verlenen van de VKA vergunning van 1986 was dit nog bij de waterbeheerder Rijkswaterstaat. Als gevolg van bovenstaande is het daarom nodig dat de lozingsvergunning wordt geactualiseerd. Het Waterschap Hunze en Aa's heeft hiertoe een aanvraag ingediend.

4.1.2 De veenkoloniale afvalwaterpersleiding

De VKA is een transportleiding voor bedrijfsafvalwater. De VKA is in beheer en eigendom bij het Waterschap Hunze en Aa's. Met behulp van de leiding wordt afvalwater van bedrijven uit Veendam, Westerbroek en Foxhol geloosd op de Eems-Dollard. De leiding is eind jaren '70 in gebruik genomen omdat de lozing van dit bedrijfsafvalwater van een aantal bedrijven uit waterkwaliteitsoogpunt op binnenwater ter plaatse niet meer gewenst was.

4.2 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd

4.2.1 Omschrijving lozings situatie

Met behulp van de VKA wordt bedrijfsafvalwater van de aangesloten bedrijven geloosd op de Eems-Dollard. De eigenschappen van deze afvalwaterstromen zijn dusdanig dat het lozen op een lokaal oppervlaktewaterlichaam vanuit waterkwaliteits- of kwantiteitsoogpunt niet mogelijk is. De VKA dient voor transport van dit afvalwater via het hoofdgemaal Scheemda naar het lozingspunt in de Eems-Dollard. In het hoofdgemaal staan drie pompen opgesteld, waarvan er steeds 2 pompen met tussenpozen draaien. De afvoercapaciteit is maximaal 1600 m³/uur. De leiding en het gemaal hebben uitsluitend een transportfunctie. Er worden gedurende het transport geen stoffen aan het afvalwater toegevoegd.

4.2.2 *Wet- en regelgeving*

De afvalwaterlozingen van de afzonderlijke bedrijven die zijn aangesloten op de VKA zijn zogenaamde indirecte lozingen. De lozingen van deze bedrijven waren tot de komst van de Waterwet vergunningplichtig op grond van de Wet Verontreiniging Oppervlaktewater(Wvo).

Met de komst van de Waterwet is de Wvo-vergunning voor indirecte lozingen van rechtswege overgegaan in de omgevingsvergunning voor milieu. Daarmee is het bevoegd gezag voor deze indirecte lozingen van de waterbeheerder Rijkswaterstaat overgegaan naar het Wabo-bevoegd gezag.

De eindlozing van dit afvalwater vindt plaats vanuit de VKA. Deze eindlozing is een directe lozing en valt onder de Waterwet. Het Waterschap Hunze en Aa's is als beheerder/eigenaar van de VKA verantwoordelijk voor deze lozing en is daarmee vergunninghouder. Het Besluit lozen buiten inrichtingen is niet van toepassing. Voor deze specifieke lozing zijn geen algemene regels opgenomen in het besluit.

De VKA is ook geen inrichting in de zin van de Wet milieubeheer, daarmee zijn ook de regels van het Activiteitenbesluit niet van toepassing. De lozing komt hiermee geheel onder de vergunningplicht van de Waterwet te vallen.

4.2.3 *Beschrijving van het oppervlaktewaterlichaam waarin de handeling plaatsvindt*

De lozing van de VKA vindt plaats in de Bocht van Watum, de afvoerleiding ligt vanaf de kering op de zeebodem tot in het midden van de geul die onderdeel is van het oppervlaktewaterlichaam overgangswater Eems-Dollard.

Het waterlichaam Eems-Dollard is een 289 km² groot kustwatergebied (estuarium) met kwelders, zeekeringen, sluisen en dijken en is onderdeel van het estuarium van de rivier de Eems. Als gevolg van de aanwezigheid van eb- en vloed bestaat het water in de Eems-Dollard uit een mengeling van zout water (Noordzee en Waddenzee) en zoet water, voornamelijk afkomstig uit het Duitse achterland via de rivier de Eems. Daarnaast wordt vanuit Nederland in een kleinere mate zoetwater uit het achterland aangevoerd via de sluisen bij Nieuwe Statenzijl, Termunterzijl, en Delfzijl.

In de natuurlijke situatie zijn estuaria met matig getijverschil de plaatsen waar de getijdenwerking van de zee en de afvoerdynamiek van de rivier bij elkaar komen. Door het sterk wisselende waterpeil ontstaat een dynamische en geleidelijke nat-droogovergang met wadplaten en kwelders op het grensgebied. Hierdoor ontstaat een geleidelijke overgang in het zoutgehalte van het water en in de structuur van het sediment. De geleidelijke nat-droog-, zoet-zout- en sedimentovergangen vormen samen de zoet-zoutovergangszone die kenmerkend is voor natuurlijke estuaria.

De natuurlijke overgangen in het overgangswater Eems-Dollard zijn in de loop der tijden vervangen door harde grenzen in de vorm van dijken en sluizen. Kwelders, keringen, sluizen en dijken bieden bescherming tegen hoog water en hebben een gebruiksfunctie m.b.t. o.a. scheepvaart en waterbeheersing. Deze wijzigingen hebben een substantiële invloed op het ecologisch functioneren van het Eems-Dollardestuarium.

Kaderrichtlijn Water (KRW)

Op grond van de hierboven beschreven eigenschappen wordt het waterlichaam Eems-Dollard in termen van de Kaderrichtlijn Water aangemerkt als 'sterk veranderd overgangswater in een estuarium met matig getijdenverschil'.

A. Goed Ecologisch Potentieel

Het Goed Ecologisch Potentieel (GEP) van het waterlichaam Eems-Dollard wordt als 'matig' beoordeeld. Dit is gebaseerd op de beoordelingen van de verschillende maatlaten fytoplankton, macrofyten, macrofauna en vis alsook de overige stroomgebiedrelevante stoffen en de fysisch-chemische parameters.

B. Chemische toestand

Het waterlichaam Eems-Dollard wordt als 'niet goed' beoordeeld wat betreft de chemische toestand. Voor de toetsing van de chemische parameters in het waterlichaam overgangswater Eems-Dollard wordt vanuit Nederland gebruik gemaakt van het meetpunt Bocht van Watum.

C. Specifieke eigenschappen

Binnen het Eems-Dollardestuarium zijn in het kader van specifieke eigenschappen de volgende twee "zwemwatergebieden" aangewezen:

1. het zeestrand Termunten
2. het zeestrand Eemshotel (Delfzijl)

Zwemwater wordt getoetst op de parameters "intestinale enterokokken" en "escherichia coli" (E. coli). Beide soorten zijn bacteriën die voorkomen in menselijke en dierlijke ontlasting.

5 Toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer

De Waterwet omschrijft in artikel 6.21 in samenhang met 2.1 het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. In artikel 2.1 Wtw zijn de algemene doelstellingen aangegeven die richtinggevend zijn bij de uitvoering van het waterbeheer:

1. voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste;
2. in samenhang met de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en
3. de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Deze doelstellingen vormen in onderlinge samenhang het toetsingskader bij vergunningverlening. Een vergunning wordt geweigerd indien de doelstellingen van het waterbeheer zich tegen vergunningverlening verzetten en het niet mogelijk is om de belangen van het waterbeheer door het verbinden van voorschriften of beperkingen voldoende te beschermen.

De doelstellingen zijn geconcretiseerd via normen en beleid ten aanzien van veiligheid, waterkwantiteit, waterkwaliteit en maatschappelijke functievervulling door watersystemen. De uitwerking hiervan vindt plaats in de Waterwet, in aanvullende regelgeving, in water- en beheerplannen op grond van hoofdstuk 4 van de Waterwet en in beleidsregels.

De vastgestelde normen en het beleid zijn richtinggevend bij de toetsing of een aangevraagde handeling verenigbaar is met de doelstellingen voor het waterbeheer. Hieronder volgt een beschrijving van het beleid waarmee bij het beoordelen van de vergunningaanvraag rekening is gehouden.

Aan de hand van het in dit hoofdstuk beschreven toetsingskader volgt de toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer.

5.1 Beoordeling voor wat betreft het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

5.1.1 Regelgeving en beleid

Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door het toepassen van beste beschikbare technieken (BBT) en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft daarnaast de Kaderrichtlijn Water (KRW) een grote sturende betekenis. De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

Het eerste beginsel van het preventief beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer ten minste 'de beste beschikbare technieken' toepast, zoals vastgelegd in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). In artikel 1.1 van de Wabo is de volgende definitie voor de 'beste beschikbare technieken' gegeven:

'de voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die – kosten en baten in aanmerking genomen – economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld'.

In de Ministeriele regeling omgevingsrecht (Mor) bevat de aanwijzing van de Nederlandse informatiedocumenten over beste beschikbare technieken (BBT-documenten). Deze zijn weergegeven in de bijlage behorende bij artikel 9.2 van de Regeling omgevingsrecht: Nederlandse informatiedocumenten over BBT. De in de bijlage aangewezen BBT-documenten kunnen worden aangemerkt als een adequate invulling van de actuele beste beschikbare technieken die door het bevoegd gezag dienen te worden toegepast bij de vergunningverlening. De gebruikte technieken zijn getoetst aan de uitgangspunten van de BBT.

Conclusie

Door het verlenen van deze vergunning wordt bereikt dat ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

Het tweede beginsel 'met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen nemen' houdt in dat als gevolg van de te vergunnen lozing geen significante verslechtering van de waterkwaliteit plaats mag vinden ten opzichte van de bestaande situatie en dat het bereiken van de KRW-doelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht. Het is daarom vooral van toepassing op nieuwe lozingen of uitbreidingen van bestaande lozingen. Dit tweede beginsel is uitgewerkt in een emissie-immissiebenadering in het Handboek Immissietoets, waarvoor de uitgangspunten zijn vastgesteld door het Nationaal Water Overleg en waarin een nationale uitwerking is gegeven van EU-richtsnoeren op grond van artikel 4, lid 4 van de Richtlijn prioritare stoffen. Het Handboek Immissietoets is aangewezen als BBT-document in de bijlage behorende bij artikel 9.2 van de Regeling omgevingsrecht: Nederlandse informatiedocumenten over BBT.

De immissietoets richt zich op de beoordeling van de gevolgen van een specifieke restlozing op de waterkwaliteit (na toepassing van BBT). De immissietoets draagt bij aan het verkrijgen van inzicht in het aandeel van een individuele lozing in de totale concentratie van een stof in de mengzone, het betreffende waterlichaam en benedenstrooms.

In de Waterwet is de verhouding tussen watervergunningen en de waterplannen nader uitgewerkt. De Waterwet stelt dat met de plannen rekening moet worden gehouden bij de vergunningverlening. (art. 6.1a Waterbesluit). Verder verwijst de Waterwet voor het kader van de vergunningverlening ook naar het stelsel van milieukwaliteitseisen voor waterkwaliteit (art. 6.21 in combinatie met art. 2.1 en 2.10 van de Waterwet en art. 4 van de KRW). Bij vergunningverlening wordt daarom getoetst aan dezelfde getalswaarden voor de waterkwaliteit die in het kader van het effectgerichte spoor in de vorm van de milieukwaliteitseisen de waterplannen aansturen. De toetsing wordt uitgevoerd op de manier die in het Handboek Immissietoets is aangegeven.

De Kaderrichtlijn Water vraagt om te toetsen aan het beginsel van geen achteruitgang. Voor nieuwe lozingen en uitbreidingen van bestaande lozingen wordt gekeken of de waterbeheerder met het toestaan van de lozing hier aan kan voldoen. Een toetsing aan de ruimte die er is om geen achteruitgang te veroorzaken maakt daarom onderdeel uit van de immissietoets.

Indien toepassing van BBT en eventuele verdergaande maatregelen niet leiden tot het voldoen aan de criteria uit de Immissietoets, volgt een analyse van de voorziene maatregelen in combinatie met de verwachte trends in ontwikkeling van de milieukwaliteit voor dat waterlichaam en benedenstrooms gelegen waterlichamen. Op basis daarvan kan eventueel een tijdelijke verslechtering van de situatie worden toegestaan.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Datum
7 maart 2018

Nummer
RWS-2018/7244

Getoetst moet worden of de verlening van de vergunning verenigbaar is met de doelstellingen in artikel 2.1 of de belangen, bedoeld in artikel 6.11 van de Waterwet. Indien dit niet het geval is wordt een vergunning geweigerd of worden onder voorwaarden aanvullende eisen gesteld.

Benadering indirecte lozingen door Rijkswaterstaat

Het beleid voor het vergunnen van lozingen in lozingssituaties zoals met de VKA, het direct lozen van afvalwater afkomstig van indirecte lozingen, is verwoord in Werken met de Waterwet, Juridische Leidraad voor Rijkswaterstaat. Dit beleid is in 2014 opgesteld door de Corporate dienst Rijkswaterstaat:

Op grond van de Waterwet en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) is het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning ook voor indirecte lozingen het bevoegd gezag. Indirecte lozingen zijn lozingen die niet direct op het oppervlaktewater uitkomen, maar bijvoorbeeld eerst op een bedrijfsriolering of ander tussenliggend (zuiverings)werk van een bedrijf. De indirect lozende bedrijven zijn niet vanuit de Waterwet aan te spreken omdat voor deze indirecte lozingen geen watervergunning verplicht is. Deze indirecte lozers hebben een omgevingsvergunning op grond van de Wabo of voor hen gelden algemene regels vanuit het Activiteitenbesluit.

Bij indirecte lozers gebruikt Rijkswaterstaat het wettelijk adviesrecht voor de omgevingsvergunning. Het advies is zwaarwegend, maar er mag gemotiveerd van worden afgeweken. Als de waterbeheerder aangeeft dat door het verlenen van de vergunning het bereiken van de waterkwaliteitsdoelstellingen in het geding komt, en dat het dus noodzakelijk is aanvullende voorschriften op te leggen, is het bevoegd gezag voor de (omgevings)vergunning verplicht daaraan gevolg te geven.

Directe lozingen op een oppervlaktewaterlichaam worden gereguleerd met een watervergunning. Bij het vergunnen van de gezamenlijke eindlozing uit transportleidingen en/of rioolstelsels op rijkswater stelt Rijkswaterstaat voorwaarden aan de 'eindlozer' die specifiek bij dit type lozingen passen. Het 'waterverwerkingsbeleid', zoals dit is beschreven in de hierboven genoemde Juridische Leidraad, wordt daarom in de watervergunning opgenomen voor direct op rijkswater lozende partijen die afvalwater van derden ontvangen en al dan niet verwerken. Bij Hunze en Aa's is dit waterverwerkingsbeleid verwerkt in de aangevraagde en voorgeschreven aansluitvoorwaarden.

In de lozingssituatie van de VKA vindt de lozing op een oppervlaktewaterlichaam in beheer bij het Rijk plaats via een leiding die door meerdere partijen wordt gebruikt. De beheerder of eigenaar van het laatste deel pijp van de transportleiding wordt aangemerkt als directe lozer. Deze eigenaar/ beheerder is dan ook vergunninghouder onder de Waterwet. De vergunninghouder is aanspreekbaar bij overtreding van de lozingsvoorschriften uit de watervergunning.

5.1.2 Overwegingen t.a.v. de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen (waterkwaliteit)

1 Toetsing preventieve maatregelen

Preventieve en proces geïntegreerde maatregelen

De beheerder van de VKA zet organisatorische maatregelen in waardoor zoveel mogelijk wordt voorkomen dat door het transport en het lozen van het afvalwater op de Eems de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam extra wordt belast. Er worden alleen onder voorwaarden bedrijven aangesloten, hierdoor wordt de omvang en de mate van beïnvloeding van de lozing beperkt. Bij het optreden van een calamiteit kan verontreinigd afvalwater in het oppervlaktewaterlichaam komen. De beheerder volgt in deze gevallen vastgestelde procedures waardoor zo snel mogelijk door de verschillende betrokken partijen kan worden gereageerd. Hierdoor kunnen maatregelen worden genomen waardoor negatieve beïnvloeding van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam kan worden voorkomen.

2 Toetsing aan de beste beschikbare technieken (BBT)

Zoals in paragraaf 5.1.1 is beschreven, houdt het Nationaal Waterplan vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid ter vermindering van de verontreiniging door middel van het toepassen van BBT. Dit zijn technieken die het best scoren op milieugebied, onder technisch en economisch haalbare omstandigheden. "Technieken" zijn technologieën én organisatorische maatregelen. Bij de bepaling van de beste beschikbare technieken voor de onderhavige lozingssituatie, zijn de in artikel 5.4 van het Besluit omgevingsrecht vermelde punten en de verplichtingen zoals die in de artikelen 5.5, 5.6 en 5.7 van het Besluit omgevingsrecht zijn verwoord speciaal in aanmerking genomen. Daarbij is rekening gehouden met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel.

Toegepaste technologieën

Bij de beoordeling voor de milieuvergunning van de op de VKA aangesloten bedrijven is getoetst of er wordt voldaan aan ten minste BBT. Dit houdt onder andere in dat is vastgesteld dat bij het bedrijf de beste beschikbare technieken (BBT) zijn toegepast om de emissie van stoffen naar het oppervlaktewater te reduceren. Hierbij is er ook rekening gehouden dat de uiteindelijke lozing in het oppervlaktewaterlichaam van de Eems-Dollard plaatsvindt. Met behulp van de VKA wordt daarmee reeds gezuiverd afvalwater getransporteerd en geloosd. Tijdens het transport zijn binnen het kader van BBT geen technologieën beschikbaar om het afvalwater verder te zuiveren. Uit ambtelijk onderzoek is niet gebleken dat er andere technieken zijn die als beste beschikbare technieken dienen te worden aangemerkt. Dit resulteert in voldoende borging van de kwaliteit van het afvalwater binnen BBT.

Organisatorische maatregelen (waterverwerkingsbeleid/aansluitvoorwaarden)

Het Waterschap Hunze en Aa's heeft als beheerder van de VKA voorwaarden opgesteld waaraan derden moeten voldoen om het te lozen afvalwater te laten transporteren middels de VKA. De voorwaarden zijn dusdanig opgesteld dat het Waterschap weet hoe het te ontvangen afvalwater tot stand komt en wat de omvang, aard en eigenschappen hiervan zijn. Ook is voor het accepteren van de aansluiting vastgesteld dat het lozen op de Eems-Dollard via de VKA de geëigende manier is. Onder andere mag een bedrijf pas via de VKA lozen als het afvalwater uit waterkwaliteits- of kwantiteitsoogpunt niet op het binnenwater kan worden geloosd. Dit houdt in dat er getoetst is aan de voorkeursvolgorde zoals deze per 1 januari 2008 in artikel 10.29a van de Wm voor de verwijdering van afvalwater is opgenomen.

De voorwaarden zijn inzichtelijk en daarmee controleerbaar door de waterbeheerder. De opgestelde voorwaarden zijn met dit besluit vastgesteld, toekomstige wijzigingen dienen te worden medegedeeld aan de waterbeheerder. Met het opstellen en volgen van het eigen waterverwerkingsbeleid volgt Waterschap Hunze en Aa's het door Rijkswaterstaat geïntroduceerde beleid voor directe lozingen zoals dit is verwoord in de Juridische leidraad werken met de Waterwet, paragraaf 6.4.1.4 indirecte lozingen.

Organisatorische maatregelen (calamiteitenplan)

Bij het optreden van een calamiteit met de VKA of bij een aangesloten bedrijf kan verontreinigd afvalwater in het oppervlaktewaterlichaam komen. Deze afvalwaterstroom kan de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam negatief beïnvloeden. De lozing is dan ontoelaatbaar en moet zo snel mogelijk worden beëindigd. Het omgaan met ongewone voorvallen is onderdeel van de zorgplicht.

Met de aanvraag heeft het Waterschap Hunze en Aa's het Bestrijdingsplan Waterkwaliteit ingediend. In het plan is vastgelegd hoe wordt gehandeld bij het zich voordoen van een calamiteit. De te nemen stappen/maatregelen naar aanleiding van een incident of calamiteit bij een aangesloten bedrijf zijn hierin beschreven en is middels een procedurekaart vastgelegd. De betrokken partijen, waaronder de waterbeheerder, worden volgens de hier vastgelegde procedure geïnformeerd. Door het volgen van de in dit plan beschreven procedures wordt de kans op, de omvang van, en negatieve effecten van onvoorziene lozingen beperkt. Het plan wordt regelmatig geëvalueerd en indien nodig aangepast. De opgestelde procedurekaart, onderdeel van het Bestrijdingsplan Waterkwaliteit van de aanvraag, is met dit besluit vastgesteld, toekomstige wijzigingen dienen te worden medegedeeld aan de waterbeheerder.

Toetsing BBT

Met het geheel aan maatregelen en de uitvoering hiervan volgens de bijbehorende procesafspraken en de aansluitvoorwaarden wordt door het Waterschap Hunze en Aa's met de lozing middels de VKA voldaan aan ten minste BBT.

3 Immissietoets

Bij de BBT-beoordeling voor de milieuvergunningen van de op de VKA aangesloten bedrijven is getoetst of er wordt voldaan aan ten minste BBT. In het verlengde hiervan is de immissietoets uitgevoerd volgens het BBT-document Handboek immissietoets 2016. Hiermee wordt vastgesteld dat het lozen op het oppervlaktewater van de Eems-Dollard niet leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem en of er eventueel aanvullende maatregelen moeten worden genomen. Omdat er bij de lozingen van de aangesloten bedrijven al een immissietoets is uitgevoerd, is het niet nodig ditzelfde nog eens te doen voor de aangevraagde samengestelde lozing middels de VKA. Bij de toetsing van de afzonderlijke lozingen van de bedrijven zijn de cumulatieve effecten van de samengestelde lozing al meegenomen. Wel is de immissietoets uitgevoerd om te bepalen of er zich acuut toxische effecten nabij het lozingspunt voordoen. De reden hiervoor is dat de juiste werking van de diffusor van de VKA niet meer gewaarborgd is.

Een diffusor is een constructie aan het einde van de lozingspijp en heeft als functie acuut toxische effecten te voorkomen door de vermenging van het afvalwater met het oppervlaktewater direct bij het lozingspunt te bevorderen. Bij de beoordeling van de lozing in 1985 is berekend dat zonder diffusor in een bepaald gebied rond het lozingspunt het natuurlijke gehalte kalium te veel verhoogd zou worden. Het toenmalig uitgangspunt was dat zonder diffusor het afvalwater niet goed zou vermengen en naar de bodem zou zakken. Er is toen onderzocht welke mate aan concentratieverhoging van kalium schadelijke effecten zou hebben voor de aanwezige waterorganismen. De conclusie van dit onderzoek is dat als de achtergrondconcentratie kalium niet meer dan 5% zal verhogen er geen schadelijke effecten te verwachten zijn. Er is toen besloten om een diffusor toe te passen met een ontwerpverduunningsfactor van 50 waarbij deze verhoging in dat gebied niet meer dan 5% zou worden.

Het is nu duidelijk geworden dat de verduunningsfactor kleiner is geworden als gevolg van schade en/of corrosie aan de diffusorconstructie. Het is op dit moment niet met zekerheid vast te stellen wat de verduunningsfactor is en of deze in de toekomst gewaarborgd kan worden.

Nu er van moet worden uitgegaan dat de diffusor niet meer dezelfde werking heeft als bedoeld, is getoetst of er als gevolg hiervan acuut toxische effecten kunnen optreden bij de huidige lozing. Daarnaast moet worden getoetst of het kaliumgehalte niet te veel wordt verhoogd. Voor een aantal stoffen waarbij dit zou kunnen optreden is getoetst aan een overschrijding van de MAC-MKN/ER -waarde op de 25 meter grens vanaf het lozingspunt, de grens van de MAC-mengzone. Voor kalium is gekeken wat de verhoging ten opzichte van het natuurlijke gehalte van zeewater is. Worst-case is er van uitgegaan dat de diffusor geen invloed meer heeft op de menging van het afvalwater. In feite van een lozing zonder diffusor.

Uit de immissietoets blijkt dat de MAC-MKN/ER-waarde voor de betreffende stoffen niet wordt overschreden. Hieruit blijkt dat de lozing niet leidt tot acuut toxische effecten voor waterorganismen en/of in het sediment levende organismen vanaf de grens van de mengzone voor de MAC-MKN/ER-toetsing. Op grond van de immissietoets worden daarom geen nadere eisen gesteld aan de aangevraagde lozing.

Kalium

Het model van de immissietoets is ook gebruikt om de verhoging van de achtergrondconcentratie kalium te toetsen. Om de toetsing zo dicht mogelijk bij het onderzoek van 1985 te houden is hierbij dezelfde toetsafstand gehanteerd, namelijk 856 meter. De concentratie te lozen kalium is sindsdien kleiner geworden. Uit de immissietoets blijkt dat met de huidige te lozen concentratie kalium en uitgaande van een situatie zonder diffusor, de natuurlijke achtergrondconcentratie kalium in het zeewater op de grens van de toetsafstand met minder dan 5% wordt verhoogd. Omdat er geen MAC-MKN/ER-normen voor kalium beschikbaar zijn is voor deze stof geen immissietoets uitgevoerd volgens het Handboek immissietoets 2016. Er is wel beoordeeld dat de toename van kalium door de lozing binnen de spreiding valt van de kaliumconcentratie zoals deze van nature al aanwezig is in het gebied. Dit komt door de uitwisseling van Noordzeewater en Waddenzeewater dat plaatsvindt door eb- en vloedbewegingen ter plaatse van de Waddeneilanden. De (gemeten) achtergrondconcentratie kalium ter plaatse van het Dantzig gat is gemiddeld 323 mg/l, van zeewater is dit gemiddeld 399 mg/l. De natuurlijke spreiding is daar mee groter dan 5%. De toename van de lozing van kalium met de VKA valt daarmee binnen de natuurlijke spreiding in concentratie. Hieruit blijkt dat de lozing van kalium niet leidt tot acuut toxische effecten.

5.1.3 Overwegingen ten aanzien van de maatschappelijke functievervulling door watersystemen

Beleid voor de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen

Het Nationaal Waterplan kent aan de Rijkswateren verschillende gebruiksfuncties toe die specifieke eisen stellen aan het beheer of gebruik van het betreffende rijkswater. De functies zijn nader uitgewerkt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren (BPRW). Voor het oppervlaktewaterlichaam Eems-Dollard gelden de volgende functies:

- Natuur
- Zwemwater
- Koelwater
- Energie
- Scheepvaart
- Watersport en oeverrecreatie
- Beroeps- en sportvisserij
- Oppervlaktedelfstoffen
- Archeologie, cultuurhistorie en landschap

Uitgangspunt van het BPRW is dat in beginsel aan de eisen van de gebruiksfuncties wordt voldaan wanneer de basisfuncties veiligheid, voldoende water en schoon & gezond water op orde zijn. Voor de functies drinkwater, natuur, schelpdierwater en zwemwater gelden echter aanvullend op de basiskwaliteit wettelijke eisen voor de waterkwaliteit en/of het gebruik van de betreffende gebieden die voortvloeien uit Europese verplichtingen. Zoals aangegeven in deze vergunning heeft het brengen van stoffen geen onaanvaardbare gevolgen voor de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische waterkwaliteit. Het huishoudelijk afvalwater afkomstig van een aantal bedrijven wordt via een eigen zuivering van de bedrijven via de VKA geloosd op het oppervlaktewater. Resten aan bacteriën kunnen in het te lozen effluent voorkomen. De afstand tussen het lozingspunt en bovengenoemde zwemwatergebieden bedraagt 10 km of meer. Rekening houdend met de samenstelling van het effluent en de afstand tot de genoemde locaties zal onderhavige lozing geen significante invloed hebben op de kwaliteit van het zwemwater op de genoemde locaties.

5.2 Toelichting op de voorschriften

Voorschrift 1 (Afvalwater VKA)

Dit voorschrift betreft de afbakening van de lozing.

Voorschrift 2 (Aansluitvoorwaarden derden) en Voorschrift 3 (Gegevens aangesloten bedrijven)

Ter borging van de uitgangspunten van het waterverwerkingsbeleid van het Waterschap Hunze en Aa's is een voorschrift opgenomen.

Voorschrift 4 (Ongewone voorvallen)

Om de waterbeheerder de gelegenheid te geven zo snel mogelijk te reageren op ongewone voorvallen waarbij er mogelijke gevolgen voor de waterkwaliteit zijn, wordt in de watervergunning hiervoor een voorschrift opgenomen. Dit voorschrift sluit zoveel als mogelijk aan bij de systematiek die in hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer 'Maatregelen in bijzondere omstandigheden' wordt beschreven.

In artikel 17.2 lid 1 van de Wet milieubeheer is vastgelegd dat ongewone voorvallen waardoor nadelige gevolgen voor het milieu ontstaan of dreigen te ontstaan door het bedrijf zo spoedig mogelijk worden gemeld.

Naast het inzichtelijk hebben van de ongewone voorvallen die gevolgen voor het watermilieu kunnen hebben stelt de waterbeheerder ook eisen aan het afhandelingsproces van ongewone voorvallen door vergunninghouder. Daarbij gaat het om zaken als signalering van de ongewone voorvallen, communicatie, onderzoek en bevoegdheden van medewerkers. Waterschap Hunze en Aa's heeft een beschrijving ingediend waarbij op hoofdlijnen inzichtelijk is gemaakt hoe het afhandelingsproces van ongewone voorvallen is georganiseerd. Om op de hoogte te blijven van veranderingen in dit proces en te kunnen borgen dat dit proces in

stand wordt gehouden en wordt nageleefd is een voorschrift opgenomen waarbij wijzigingen in dit proces moeten worden medegedeeld aan de waterbeheerder.

Voorschrift 5 (Contactpersoon)

De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezien op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene, waarmee door of namens de waterbeheerder bij toezicht en in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd. Gebruikelijk is dat mededeling binnen 14 dagen na het van kracht worden van de vergunning gedaan wordt.

6. Procedure

Door het verlenen van deze vergunning wordt bereikt dat ten minste de in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast. De voorbereiding van de beschikking op grond van de Waterwet heeft conform het gestelde in afdeling 4.1.2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) plaatsgevonden.

7. Conclusie

De in de vergunning opgenomen voorschriften waarborgen dat de doelstellingen van het waterbeheer voldoende worden beschermd. Op grond van de overwegingen bestaan er daarom geen bezwaren tegen het verlenen van de gevraagde vergunning.

8. Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,
namens deze,
hoofd van de afdeling Vergunningverlening,
Rijkswaterstaat Noord-Nederland,

9. Mededelingen

1. Informatie en bezwaar

Voor meer informatie over dit besluit kunt u terecht bij de in de begeleidende brief bij deze beschikking genoemde contactpersoon. De contactpersoon kan uw vragen beantwoorden en het besluit met u doornemen. Om te bepalen of u meer informatie wilt, kunnen de volgende vragen en aandachtspunten u helpen:

- Is de inhoud van het besluit duidelijk en is helder wat het concreet voor u betekent?
- Kunt u beoordelen of het besluit inhoudelijk juist is of niet? Of heeft u behoefte aan een toelichting?
- Kloppen de gegevens over u in het besluit en heeft u alle gegevens verstrekt?

Ook wanneer u andere vragen heeft over de beschikking of de procedure, of wanneer u zich op een of andere manier heeft gestoord aan de wijze waarop bij de besluitvorming met u of uw belangen is omgegaan, kunt u contact opnemen.

Bent u het niet eens met dit besluit?

Dan kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht bezwaar maken. U moet hiervoor wel belanghebbende bij het besluit zijn. De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het maken van bezwaar:

- Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?
- Welk doel wilt u met uw bezwaar tegen het besluit bereiken? Wat verwacht u van Rijkswaterstaat?
- Is het u voldoende duidelijk wat een bezwaarprocedure inhoudt en weet u of u met een bezwaar uw doel kunt bereiken? Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudigere wijze bereiken?

Wanneer u vragen heeft of wanneer u zich afvraagt of het indienen van een bezwaarschrift voor u de geschikte aanpak is, kunt u ook hiervoor contact opnemen met de genoemde contactpersoon. De contactpersoon kan met u overleggen over de te volgen procedure en u informeren over andere mogelijkheden die Rijkswaterstaat u eventueel biedt om tot een oplossing te komen.

Hoe maakt u bezwaar?

Om bezwaar te maken moet u, binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt, een bezwaarschrift indienen. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan de minister van Infrastructuur en Milieu en gezonden aan de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Noord-Nederland, ter attentie van de afdeling Werkenpakket, Postbus 2232, 3500 GE te Utrecht.

In het bezwaarschrift moet in ieder geval het volgende staan:

- uw naam en adres, en liefst ook uw telefoonnummer;
- een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u bezwaar maakt

(bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden of door een kopie mee te sturen);

- de reden waarom u bezwaar maakt;
- de datum en uw handtekening.

Voorlopige voorziening

Het indienen van een bezwaarschrift heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat het besluit blijft gelden in de tijd dat uw bezwaarschrift in behandeling is. Als u dit niet wilt, bijvoorbeeld omdat het besluit onherstelbare gevolgen heeft voor u, dan kunt u een verzoek om voorlopige voorziening indienen. Dit doet u door de Voorzieningenrechter van de rechtbank in het gebied waar u woont te vragen een voorlopige voorziening te treffen. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een voorlopige voorziening aanvraagt kunt u een voorlopige voorziening aanvragen bij de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven. De rechtbank zal u daarvoor wel griffierecht in rekening brengen.

Bij het verzoek moet voorts een afschrift van het bezwaarschrift te worden overgelegd. Zo mogelijk wordt tevens een afschrift van de beschikking waarop het geschil betrekking heeft overgelegd. Indiening kan ook via de site <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op genoemde site voor de precieze voorwaarden.

2. Overige mededelingen

Inspanningsverplichting

Het hebben van deze vergunning ontslaat de houder niet van de verplichting om de redelijkerwijs mogelijke maatregelen te treffen teneinde te voorkomen dat derden of de Staat ten gevolge van het gebruik maken van de vergunning schade lijden.

Afschriften vergunning

Een afschrift van deze vergunning is verzonden aan:

- Het college van GS van de provincie Groningen, e-mail: loketvergunningen@provinciegroningen.nl
- Het college van B&W van de gemeente Eemsmond, e-mail: algemeen@eemsmond.nl
- Het college van B&W van de gemeente Delfzijl, e-mail: gemeente@delfzijl.nl
- Het college van B&W van de gemeente Midden-Groningen, e-mail: gemeente@midden-groningen.nl
- Het college van B&W van de gemeente Veendam, e-mail: info@veendam.nl
- De Omgevingsdienst Groningen, e-mail; info@od-groningen.nl
- De Waddenvereniging, e-mail: info@waddenvereniging.nl
- De Natuur en Milieufederatie Groningen, e-mail: info@nmfgroningen.nl
- Het Bureau Verontreinigingsheffing Rijkswateren, e-mail: cdr-bvr@rws.nl

Bijlage 1, Begripsbepalingen

Behorende bij de vergunning van de staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat, nummer RWS-2018/7244.

In deze vergunning wordt verstaan onder:

1. 'Aanvraag': de aan deze vergunning ten grondslag liggende aanvraag, die op 5 december 2017 is binnengekomen bij de minister van Infrastructuur en Waterstaat en geregistreerd onder nummer RWSZ2017-00018597;
2. 'Afvalwater': water waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen;
3. 'Concentratie': het gehalte van een (som-)parameter, uitgedrukt in mg/l of µg/l;
4. 'Kaderrichtlijn Water (KRW)': richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid;
5. 'KRW-waterlichaam': volgens artikel 2, lid 10, van de richtlijn 2000/60/EG is een KRW-waterlichaam een te onderscheiden oppervlaktewater van aanzienlijke omvang, zoals een meer, een waterbekken, een stroom, een rivier, een kanaal, een deel van een stroom, rivier of kanaal, een overgangswater of een strook kustwater;
6. 'Lozingspunt': een punt van waaruit afvalwater in het oppervlaktewaterlichaam wordt geloosd/gebracht;
7. 'Ongewoon voorval': een voorval waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan;
8. 'Oppervlaktewaterlichaam': samenhangend geheel van vrij aan het aardoppervlak voorkomend water, met de daarin aanwezige stoffen, alsmede de bijbehorende bodem, oevers en, voor zover uitdrukkelijk aangewezen krachtens de Wtw, drogere oevergebieden, alsmede flora en fauna;
9. 'Vergunninghouder': diegene die krachtens deze vergunning handelingen verricht;
10. 'Waterbeheerder': de minister van Infrastructuur en Waterstaat, per adres de hoofdingenieur-directeur Rijkswaterstaat Noord-Nederland, Zuidersingel 3, 8911 AV Leeuwarden. Postadres: Postbus 2232, 3500 GE te Utrecht.